

28. BŘEZNA 2010

KVĚTNÁ NEDELE

ČÍSLO 109

Velikonoce – pohled odjinud

Milí přátelé, liturgií Květné neděle vstupujeme do velikonočního Svatého týdne. Spolu s Kristem a jeho církví budeme znovu prožívat bolestné události života, končící utrpením a smrtí. Víme, že ty jsou součástí i našeho bytí. Ježíšovo zmrtvýchvstání, zdroj naší křesťanské naděje, budeme ve víře vyznávat a s důvěrou očekávat.

Je obtížné povznést se z našich situací krizí, bolestí a utrpení. Často se stává, že se díky těmto „zkouškám“ zatáhnou mračna pochybností a nedůvěry nad celým naším životem. Tíživou situaci zpravidla vztahujeme na celý náš život. Vzpomněl jsem si, že jako student jsem někdy řešil složitý matematický příklad a snažil jsem se na něj aplikovat všechny své poznatky, řešení a kombinace. Nezřídka bezvýsledně. Zdálo se mi, že správné řešení neexistuje. Můj starší bratr se na příklad díval a bezprostředně mi v několika krocích nabídnul řešení, na které jsem ani nepomyslel. Ve výsledku se mi zvládnutá úloha jevila jako velmi snadná, logická a jednoduchá. Zkušenost s bezvýslednými řešeními však pro mne měla také cenu. Věděl jsem, že tudy cesta nevedla.

Velikonoce jsou pro mne takovou nečekanou nabídkou pro složitosti života, včetně umírání. Jsou pohledem a řešením odjinud. Pokud ze současné situace negativně usuzujeme na celou věčnost, Bůh skrze Kristovo zmrtvýchvstání nabízí z věčnosti pohled na naši přítomnost!

Dobře víme, že i my sami ve zpětném pohledu chápeme naše minulé trápení jako velké obohacení naší životní cesty a zkušenost, bez

Pojď, duše ubohá, je třeba jít.

Zahal se nadějí, svým pláštěm posledním.

Ten, kdo tě bude soudit, odsouzen byl sám

Ten, který volá tě, šel v hrůze k temnotám

Kdo očekává tě, ten odpustil ti tam

polibkem, který nesetře už nic do konce dní.

Pojď, duše ubohá. Je třeba jít.

SUZANNE RENAUD

které by ono snadné velikonoční řešení nemělo onu hodnotu.

Vám a všem Vaším blízkým přeji onen velikonoční pohled a přijetí řešení, které nám Bůh nabídl prostřednictvím našeho bratra Krista, Vítěze.

P. Vladimír Málek

d'Artagnan na cestě do Španělska

Třetí postní neděli jsem dělala rozhovor s naším jediným letošním katechumenem Jiřím Boháčem, a když jsem ho poprvé viděla, blesklo mi hlavou: d'Artagnan. Jeho osudy a cesta ke křtu jsou dobrodružné a křivolaké a zdaleka ne všechno se vejde na stránky Vojtíka, ale aspoň něco.

Můžete říci na úvod něco o sobě?

Je mi 30 roků, jsem z Ostravy, už osm let žiji v Praze, pracuji s čajem. Jako takový čajovník a obchodní cestující s čajem, rád vařím čaj pro lidi. Dělán čajový catering, teď už mám čajovnu na Chodově, u galerie Zdeňka Hajného. Dělán různé semináře a přednášky o čaji.

Jak jste se ocitl v Praze?

Chtěl jsem jet do Španělska a potom do Jižní Ameriky a přijel jsem do Prahy, že vyzkouším, jestli se o sebe umím postarat. Našel jsem si práci v čajovně a ta mě tak chytla, že už jsem tady zůstal. Filosofie čaje je připravit prostřední, které je mírumilovné, pro dobré lidi, prostřední k souznění s čajem.

Jak jste se dostal k přípravě na křest?

Já jsem z rodiny ateistů, ale od deseti let jsem něčemu věřil, ale neuměl jsem to pojmenovat. Asi před pěti lety, kdy jsem neustále hledal, jsem byl na setkání s přáteli a moje kamarádka nás vyslala, že se sejdem na hvězdárně a od té půjdeme a každý si má všimnout po cestě, že dostane znamení. Mě to přišlo jako taková pytlovina, abych byl upřímný, ale šel jsem k té hvězdárně a zažil jsem takový zajímavý stav. Šel jsem cestou, která se vinula do kopce a já jsem najednou vnímal jen tu cestu, nevnímal jsem lidi kolem, jak ta cesta se nahoře plynule spojila s kostelem, stoupal jsem zrakem po tom kostele až ke kříži nahoře a tam to pak skončilo, zase jsem se jakoby probral a začal jsem vnímat lidi kolem. Po tomto mi ta kamarádka řekla, že bych měl přijmout Krista ale já jsem to přijal hrozně špatně, trvalo mi 5 let než jsem to přijal. Až když jsem začal hrát v jedné kapele a kamarád Petr Hromek mi doporučil otce Málka – v něm jsem našel člověka, se kterým jsem si mohl povídat o sobě, otevřít se mu.

Měl jste v těch pěti letech někoho, s kým jste mohl to hledání sdílet?

Ne, neměl. Když jsem řekl rodičům, že se chci nechat pokřtít, tak se se mnou přestali bavit. Když se s kamarády bavíme o esenci křesťanství, tak si nakonec porozumíme, ale opravdu sdílet jsem to mohl až teď, když mě Petr dovezl sem.

Jak prožíváte přípravu na křest?

Mám pocit, že ten křest trvá už pět let, že se hodně věcí mění. Ale jak se blíží, tak se spoustu věcí zklidňuje. Úplně nádherně mám pocit, že se všechno jako usmíruje. Všechno jde mnohem snáze, mám taky úžasného kmotra a maminka možná přijede na křest.

Děkuji za rozhovor.

Probrali jsme mnoho dalšího, třeba o spojení mezi křesťanstvím a čajovým obřadem, o tom, jak se někdy těžko odpovídá na Boží volání, o tom, jak přítel může pomoci. Každopádně za naše společenství přeji Jiřímu, aby... (sem můžete doplnit svou modlitbu za něj).

Katka Kuřavová

Stručně ze Svatovojtěšské rady

Rada se sešla již před časem (22. února), nicméně některá témata jejího jednání začínají mít nádech evergreenu a radní se s trochou nadsázky obávají, aby se z nich nestala never ending story, tedy nekonečný nebo nekončící příběh.

Horkým kandidátem na tento titul je stále a dokola se opakující problém hlučnosti v kostele před a při mši. Tento problém se, jak se ukázalo, dále štěpí na dvě podmnožiny, a to hluční účastníci bohoslužeb a zvuková technika. Podle mínění členů rady by obojí mělo být zvládnutelné, technika pravděpodobně jednodušeji.

Ale pěkně popořadě. Ozvučení bylo prozkoumáno profesionálem, panem Petrem Šoltysem, se závěrem, že zlepšení úrovně hlasitosti je možné. Jednak změnou zapojení reprosoustav, které bude zadáno firmě, jednak používáním vhodných mikrofونů a techniky. Nabídl nám svoji techniku k zapůjčení pro vyzkoušení nejvhodnějšího řešení.

Jakkoliv dobré ozvučení ovšem stále konkuruje značné hlučnosti zejména v dětské boční lodi, ale poslední dobou také na ochoze, kam dětský živel nepozorovaně pronikl. Pobyť (malých) dětí na ochoze není dobrý ze dvou důvodů – jednak vyrušují ostatní návštěvníky (ale i varhaníky), jednak z teologického pohledu není vhodné, aby na dění v presbytáři shlížely jaksi z nadhledu. Proto se rada rozhodla zhotovit cedule, které zdvořile upozorní rodiče, aby na ochoz s dětmi nechodili. Stejně tak budou přede mší v pravé lodi v době vystavení Nejsvětější svátosti umístěny nápisy *Silentium* – tedy ticho – aby připomněly že tento prostor je v tento čas vyhrazen modlitbě a adoraci.

V dalším jednání se rada zabývala zejména přípravou různých událostí. Jmenovitě: slavnostním otevřením bezbariérového vstupu dne 19. března, přípravou velikonoční liturgie, svatovojtěšskou poutí, ale také divadelním představením v červnu a prázdninovým programem dětí.

Vít Grec

Bouráme bariéry...

...se jmenovala malá slavnost uspořádaná v pátek 19. 3. u příležitosti oficiálního otevření a požehnání bezbariérového vstupu do našeho kostela. Svatovojtěšská rada uchopila tuto příležitost jako možnost oslovení širších vrstev obyvatel Prahy 6 a možnost ukázání na Krista prostřednictvím malého konkrétního příkladu. Informace o akci jsme rozšířili formou letáků na okolní vysoké školy a do Národní Technické knihovny. Pozvánka vyšla i v novinách městské části „Šestka“. Na samotnou slavnost jsme pozvali i TV Noe, Radio Proglas a Český rozhlas.

K posvěcení naší „rampy“ jsme pozvali pana kardinála Vlka, který přijel se svým sekretářem P. Tomášem Roulem. Pozvání přijal i starosta městské části pan Tomáš Chalupa

a zástupce sponzora, Pražské plynárenské a.s., pan Eckart Baum.

Kolem půl čtvrté odpoledne to vypadalo, že akci budou přihlížet jen přítomní členové farní rady a děti z hodin náboženství. Těsně před čtvrtou se však chodník zaplnil davem čítajícím jistě kolem sta hlav. Po slavnostních fanfárách trubačů Hradní stráže se ujal slova P. Málek aby všechny přítomné uvítal.

Pan kardinál ve svém proslovu zmínil aktuálnost našeho počínu v době, kdy se ve společnosti bezbariérovost stále více prosazuje. Zdůraznil také že je nutné bourat bariéry uvnitř společnosti a toto je jedna z výborných příležitostí. Dále podtrhl důležitost obce (řecky polis) ve svém původním významu, tedy jako společenství lidí jdoucích za společným cílem bez ohledu na vyznání nebo světový názor. Také ocenil vytrvalost a zarputilost našeho společenství, díky níž se podařilo akci prosadit a zrealizovat. V závěru poděkoval všem, kdo se na stavbě podíleli, jmenovitě Ing. Zavadilovi, a popřál nám, aby rampa nejenom dobře sloužila, ale aby k nám přivedla i další lidi.

Pan starosta Chalupa skromně odmítl díky pana kardinála obci za významný finanční příspěvek s poukazem na to, že obec vlastně udělala jenom to, co udělat měla. Řekl, že dobré obci vždy záleží na tom, aby měla spokojené občany, kteří mají svoje bydlení, obchody, ulice, zábavu, hospody ale i kostely a bezbariérové přístupy. To vše musí ideálně být v rovnováze. Závěrem poděkoval nám, občanům, že zůstáváme Praze 6 věni.

Po přečtení úryvku z evangelia a po žehnací modlitbě pan kardinál vykropil rampu svěcenou vodou a poté s panem starostou a panem Baumem přestřihli pásku (foto na str. 7). Mezi prvními, kdo se po rampě symbolicky vydali do kostela byl i architekt Michael Bořkovec na svém vozíku, následován seniory a dalšími návštěvníky.

V kostele nás čekala výstavka o historii budování rampy, bohaté občerstvení a přátelská nálada, kterou velmi pěkně doplnilo vystoupení skupiny Crispy Flow, již jste mohli slyšet v rozšířeném obsazení také při poslední rytmičké mši.

Malou galerii obrázků z akce najdete jednak na panelech v boční lodi, jednak na webu www.sv-vojtech.eu.

Vít Grec

Dominik Duka – nový pražský arcibiskup

V poslední době napříč médii byla publikována řada článků i rozhovorů k volbě Dominika Duky pražským arcibiskupem. Dovolíme si přispět vlastní zkušeností. Současného arcibiskupa jsme poznali koncem 70. let v rámci činnosti podzemní teologické fakulty, kterou vedli bratři dominikáni. Ústřední postavou byl tehdy jedinečný Metoděj Habáň, osobnost mimořádného formátu jak po stránce lidské, tak teologické. Vždy byl obklopen studenty a přemýšlivými lidmi. Jeho moudrost, znalosti a způsob vidění světa nás doslova přitahovala. Hlavním jeho žákem a později následovníkem byl právě Dominik.

Při setkáních Dominik Duka vždy zaujal: jednak mimořádnou teologickou erudicí, pak jedinečnou znalostí historie, schopností strategického uvažování a především velkou odvahou. Všechny tyto vlastnosti, tak jako mnoho jiných schopných lidí naší země, ho dovedly k tomu, že byl „vyznamenán“ dvěma roky vězení na Borech (ob jednu celu s Václavem Havlem). Po listopadu 1989 byl zvolen převorem dominikánského kláštera sv. Jiljí. Tady je třeba poznamenat, že řadu let věnoval obrovskému úsilí o duchovní formaci nových řádových bratří a zároveň za velmi obtížných podmínek přebíral a budoval dominikánský klášter v Husově ulici. Dílo, které vytvořil a současně

přesáhl směrem k veřejnosti – přednášky, vydávání literatury, časopisu, semináře otevřené i pro veřejnost – Duku přirozeně předurčilo k dalšímu úkolu: stal se vůdčí osobností představených jednotlivých řeholních řádů.

Nezbývá než popřát novému arcibiskupovi, aby dokázal církev otevřít současné společnosti, která duchovní vedení a péči už dlouhou dobu potřebuje. Naše společnost očekává, že dokážeme najít společný jazyk. „Naším stěžejním úkolem není rozmnožovat majetek, ale ukazovat lidem smysl života“ (LN, 20. 2.), řekl nedávno nový arcibiskup Dominik Duka.

Jana Klepková

Akce ČKA Praha 6: Diskusní večer k některým otázkám současné kultury

V pondělí 22. února se naše pobočka České křesťanské akcemí pod vedením Dr. Vladimíra Petkeviče vrátila k významnému životnímu výročí našeho farníka, známého dramaturga Karla Krause, a uspořádala diskusní večer na některé tématy, jimiž se Karel Kraus zabýval. Toto setkání bylo docela bohatě navštívené – pozvání přijali a aktivně vystoupili ti, které vídáme diskutovat po nedělní mši a kteří jsou známí i širší veřejnosti – např. D. Kroupa, V. Peřich, O. Selucký. Celý večer byl zahájen promítáním filmového záznamu z oslavy narozenin divadelního režiséra O. Krejčí, kde Karel Kraus, blízký Krejčův spolupracovník, velmi hezkým způsobem charakterizoval krédo Divadla Za Branou, ale i celého svého pohledu na kulturu: na příběhu poutníků do Emauz ilustroval, že pravá kultura i skutečný život je založen na stejném jevu, povznášejícím člověka: totiž na „zapálení srdce“. Následná diskuse k тезím, které vycházely z myšlenek Karla Krause, se týkala řady kulturně-filozofických témat; stěžejním z nich bylo prohlubu-

jící se rozštěpení moderní kultury na tzv. nízkou a vysokou, a hledání východisek z tohoto rozdělení.

Hynek Krátký

Přímluva

V české politice, stejně jako v celé společnosti, je znát posun k velmi negativním trendům. I řada duchovně smýšlejících politiků a společenských osobností poukazuje na to, že se naše společnost posunula do velmi nezdravé atmosféry a že se propadla i politická kultura.

Na jedné straně bují korupce a zneužívání veřejné služby na obecní i státní úrovni, včetně nebezpečného propojování politiky a ekonomických kruhů (doprovázené až mafiánskými rysy); na druhé straně roste politický populismus, včetně neodpovědných kampaní a hesel klamajících veřejnost. K tomu se již stává téměř normou, že politická soutěž, při níž se zpravidla jen bojuje o moc a vliv, je vedena konfrontačně, až nenávistně. Hlavním motivem jsou pak především osobní zájmy, namísto společného dobra společnosti.

Dlouhodobě tyto tendence působí na širokou veřejnost destruktivně, zvyšují odpor a lhostejnost lidí k veřejným věcem, diskreditují politiku v očích občanů a zanáší atmosféru společnosti morálním nihilismem a sobectvím.

Atmosféra veřejné sféry a politická kultura naší společnosti ještě krystalizuje a v současné době se rozhoduje o tom, jak bude vypadat v dlouhodobějším horizontu. Rozhoduje se, zda se zmíněné negativní tendence stanou normou a trvalým stavem, anebo se jim jako společnost postavíme a dojde k otočení trendu směrem k ozdravení...

Jako křesťané se můžeme a máme aktivně zasadit o změnu tam, kde se vyskytuje. Ale ještě více máme možnost věci řešit celospolečensky v jejich podstatě a duchovní rovině – přímluvnou modlitbou. Zkušenost

praví, že k viditelné proměně dochází tam, kde je to nejdříve „vybojováno“ v duchovní rovině přímluvnými modlitbami. Situace nás pobízí, abychom se zvláště v tomto volebním roce, kdy se více rozhoduje o budoucnosti, zmobilizovali jako jednotlivci, a ještě lépe jako společenství, v pravidelných přímluvách za naši zemi. Vzhledem k tomu, že „politika je odrazem společnosti“, nemáme se modlit jen za politiky, ale i za celou společnost, za probuzení naší společnosti (a jejích občanů) z lhostejnosti a necitlivosti vůči morálním hodnotám a za probuzení spoluodpovědnosti v nás všech. Svoboda je dar, o nějž je třeba pečovat.

Jako křesťané a zároveň občané máme oprávněnou různost politických názorů a sympatií. Nejde o to, modlit se „proti“ některé konkrétní politické síle či jednotlivcům, ale spíše se modlit za celou společnost (včetně politiků) a za hodnoty, které se ze společnosti vytrácejí (za to třeba činit i zástupné pokání).

Hlavní intence přímluv tak mohou být: za otevřenost společnosti hodnotám evangelia a působení Ducha svatého, za probouzení lidí ze lhostejnosti ke společnému dobru společnosti, za vnímavost pro hodnoty pravdy a odpovědnosti, za probouzení atmosféry vzájemnosti a smíření, za slušnost a férovost v politice, za obnovu smyslu pro službu a za moudrost pro lidi v odpovědných funkcích i pro jejich voliče. Modlitbu je vhodné, když to jde, doprovázet i nějakou formou postu.

z e-mailové konference chlapi.cz

Přečetli jsme za Vás...

Jan Rychlík a kol.:

Mezi Vídní a Cařihradem I.

Mezi řadou historiografických knih z produkce nakladatelství Vyšehrad mě tato kniha nejprve zaujala svým titulem, který se snažil pojmenovat území Balkánu. A kde je Petrohrad, kde je Berlín? Tápal jsem se s vědomím toho,

že vynechat vliv příslušných říší na utváření historie Balkánu od počátku 19. století není úplně fér. Puze zvědavostí, jak je tato otázka v knize zodpovězena, jsem si knihu zakoupil a přečetl.

Četba to byla zajímavá, obohacující a příjemná. Uvědomil jsem si, že dění na Balkáně od bitvy na Moháči (1526) v celém novověku a zejména v 19. století, kam je umístěno těžiště knihy, je velmi vzrušující. Je plné bitev, vítězství, porážek, kompromisních dohod, změn etnických a státních hranic. Celé toto dění však kupodivu zůstává dnes mimo veřejnou pozornost, a dokonce se ztrácí z obecné historické paměti. Davy českých turistů tráví každoročně svou dovolenou na dalmatském pobřeží, ale rozlehlé území, které leží mezi českými zeměmi a Jadranským mořem, se snaží projet co nejrychleji, pokud možno přes noc, a s minimálním zájmem o jeho poznávání.

Myslím, že tato kniha je dobrým krokem k překonání tohoto nezájmu. Za jednu z jejích nejsilnějších stránek považuji skutečnost, že při vysoké profesionalitě svého přístupu nezahlcují autoři čtenáře přemírou dat a jmen, ale soustřeďují se na vysvětlování souvislostí, které mají svou platnost pro pochopení současnosti. Důraz je kladen na utváření novodobých národů, které vyvrcholilo v 19. století; z výkladu čtenář pochopí dvě hlavní příčiny balkánských problémů – tentýž utvářející se národ mnohdy bojoval za svou emancipaci na jedné frontě, zároveň však potlačoval jiný utvářející se národ na frontě druhé; dále pak promísení hranic náboženských a etnických komunit.

Při četbě knihy jsem si také uvědomil falešnost některých historických mýtů – např. že rakouské mocnářství nikdy moc úspěšně neválčilo a že nemělo dobré vojevůdce. Pravdou je to, že Rakousko neslo po několik století tíhu boje proti osmanským Turkům, a v tomto boji se dokázalo nejen ubránit, ale postupně i zatlačovat osmanskou říši zpět.

Jediné, co jsem při četbě postrádal, byl kvalitnější mapový doprovod, abych si ještě lépe mohl spojit místa a oblasti zmíněné v knize s místy, které dnes při cestách člověk navštěvuje.

Hynek Krátký

Ubytování pro rodiny s dětmi v Chorvatsku na ostrově Pag

Nabízím léty prověřené ubytování v Chorvatsku, vhodné pro rodiny s dětmi, na ostrově Pag, v malé vesnici Dražica.

Zde končí silnice, ale je tam kostel, obchod, pekárna a několik hospůdek a kaváren. Dům je nad zálivem, pár metrů od moře. Domáci Ljubo a Katarina jsou velmi milí a abnormálně pohostinní. Ljubo vás provede na člunu kolem zálivu, bere děti s sebou na ryby, zdarma půjčuje dva kajaky (tzv. Sandoliny). Dojede s vámi na trh pro ryby a ugriluje vám je. Katarina udržuje dům v perfektní čistotě. Na zahradě je hřiště na petanque. Psi mají vstup zdarma.

Koupání u domu nebo na blízké písčiné pláži, kam lze dojít pouze pěšky (7 min), popř. mnoho pláží okolo na dojetí autem. Ostrov je velmi různorodý – najdete tu písčité i kamínkové pláže, divoké i s tobogany, bílé skály i olivové háje. Turistické centrum Novalja je 10 minut jízdy autem.

Podrobné informace včetně cen, fotografií a doporučené trasy získáte na adrese: kufova@proenvi.cz.

Kateřina Kuřová

Stručně

Všem kdo si plánují program na léto, zejména však mladým nabízíme dvě akce pořádané komunitou bosých karmelitánů v klášteře ve Slaném.

- Pramen '10 je již pátým ročníkem duchovních cvičení pro mladé od 17 do 35

let, zaměřených na ducha, duši i tělo – tři neoddělitelné roviny lidského života. Program tvoří přednášky, interaktivní práce ve skupině, metody sebepoznání, společná modlitba, liturgie, prostor ticha, ale i hudba, kultura, sport či práce. To vše v inspirativním prostředí kláštera... Termín 12.–18. 7., přihlášky a více detailů na www.klasterslany.cz/pramen.html.

- Týden mnichem je akce určená mladým mužům od 17 do 35 let, která nabízí mož-

nost na týden se v létě zapojit do života mnišské komunity, účastnit se společných modliteb, spolu s bratry pracovat, trávit společný čas odpočinku a radosti, ale také si najít chvíli pro sebe sama a využít možností, které prostředí kláštera nabízí. Na výběr je jeden termín v červenci a dva v srpnu; přihlášky a více detailů na www.klasterslany.cz/tyden.html

Plakátky na obě akce najdete na nástěnce v předsíni kostela.

Program Pastoračního střediska na duben 2010

středa	7.	10.00	Společenství maminek s dětmi; DS
úterý	13.	19.30	Příprava na život v manželství (1/8)*; CPR
středa	14.	9.30	Akademie nejen pro seniory, výlet po Praze*
pátek	16.	20.00	Modlitba Taizé; DS
sobota	17.	9.00	Kurz pro pomocníky v pastoraaci (6/6)*, P. Mgr. Vladimír Málek
pondělí	19.	20.00	Tomáš Sedláček: Etika a současná ekonomická situace v ČR; přednáška ČKA Praha 6
úterý	20.	19.30	Příprava na život v manželství (2/8)*; CPR
středa	21.	10.00	Společenství maminek s dětmi; DS
sobota	24.	9.00	Kurz pro lektory, Marie Fišerová a P. Mgr. Vladimír Málek
úterý	27.	19.30	Příprava na život v manželství (3/8)*; CPR
středa	28.	9.30	Akademie nejen pro seniory

* jen pro přihlášené; CPR – Centrum pro rodinu; DS – Duchovní správa; AP – Arcibiskupství pražské

Příležitost k přijetí svátosti smíření

po	29. 3.	18.00	především dospělí
út	30. 3.	17.30	mládež (změna – původní termín byl 23. 3.)
st	31. 3.	18.00	především dospělí
so	3. 4.	9.00	všichni (do 11.00)

Obřady Svatého týdne

ne	28. 3.	Květná neděle	10.00	mše svatá a průvod s ratoolestmi
čt	1. 4.	Zelený čtvrtek	19.30	mše svatá na památku Večeře Páně
pá	2. 4.	Velký pátek	17.30	obřady (den přísného postu)
so	3. 4.	Bílá Sobota	8.00	denní modlitba církve, ranní chvály a modlitba se čtením
			9.30	první část udílení svátosti křtu našemu katechumenovi
			21.00	Velikonoční vigilie
ne	4. 4.	Zmrtvýchvstání Páně	10.00	mše svatá s žehnáním pokrmů

Svátky v tomto období

ne	25. 4.	Svátek sv. Vojtěcha	10.00	poutní mše svatá (za pátek 23. 4.)
čt	13. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně	17.30	mše svatá

Příprava dětí na první svaté přijímání

Vždy v neděli po mši svaté: 25. 4., 9. 5., 16. 5., 30. 5.

První svaté přijímání v neděli 6. 6. při mši svaté v 10.00 hod.

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová

Príspevky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 5 Kč.